

POSLOVNO-KOMERCIALNA ŠOLA CELJE

**ŠOLSKA GLASILA NA
POSLOVNO-KOMERCIALNI ŠOLI CELJE**

MENTORICA:

mag. Helena Mešnjak

AVTORICI:

Jadranka Koprivnik, 2. d

Barbara Maček, 2. d

Celje, marec 2006

ZAHVALA

Zahvala je namenjena mentorici, mag. Heleni Mešnjak, ki nas je vzpodbujala ter pomagala, da smo lahko raziskovalno nalogo pripeljala do konca.

Hvala šolski knjižničarki, Tei Finžgar Plavčak, ki nas je vodila po skrivnostnih poteh knjižnice do dijaških časopisov.

Hvala tudi Matjažu Apatu za jezikovni pregled naloge.

Hvala tudi vsem ostalim informatorjem, ki ste nam kakor koli pomagali pri raziskovalni nalogi.

KAZALO

POVZETEK.....	5
SUMMARY.....	6
UVOD.....	7
OPREDELITEV IN OPIS PROBLEMA.....	7
NAMEN NALOGE.....	7
HIPOTEZE	8
METODE RAZISKOVANJA.....	8
POMEN VPLIVA MEDIJEV NA MLADE	9
KRATEK ZGODOVINSKI PREGLED POSLOVNO-KOMERCIALNE ŠOLE V CELJU	10
ŠOLSKA GLASILA.....	12
RAZREDNA GLASILA	29
RAZREDNA GLASILA BREZ LETNIC.....	39
POMEMBNE OSEBE NAŠE ŠOLE.....	43
ROLANDO PUŠNIK.....	43
NATAŠA KRANJC	44
NIJAZ MEŠINOVIĆ.....	46
MIRO KOCUVAN	47
MAJA GRAH.....	48
MITJA POTEČIN	48
ANALIZA HIPOTEZ.....	50
ZAKLJUČEK	51
VIRI	53

POVZETEK

V raziskovalni nalogi želimo predstaviti šolska glasila na Poslovno-komercialni šoli Celje. Vsak posameznik je v današnjem času na kak način povezan z mediji, neposredno ali posredno.

Šolski medij je šolsko glasilo ali šolski radio. Šolski radio je slušni medij, ki ga slišimo in pozabimo njegovo vsebino. Pisani medij ohrani svojo vrednost. Mi poskušamo raziskati tisto, kar so ustvarili dijaki pred nami, in posredujemo naprej.

Poslovno-komercialna šola v Celju ima dolgo tradicijo. Njeni začetki segajo v leto 1860. Ugotavljamo, da dijaki oziroma učenci v 19. stoletju niso izdajali šolskih glasil, čeprav je v gimnazijah že bila ustaljena navada. Predvidevamo, da naši dijaki niso imeli veliko časa za umetniška ustvarjanja, saj to glede na urnik in način izvajanja pouka res ni bilo mogoče.

Resni začetki dijaških glasil na šoli segajo v petdeseta leta prejšnjega stoletja. Šolska glasila naše šole so ohranjena iz osemdesetih let 20. stoletja. Starejša glasila so bila v veliki poplavi reke Savinje leta 1990 poplavljeni in uničena.

Šolska glasila so bila pisana na roko, tipkana, razmnožena s ciklostili ali tiskana. Večinoma so izhajala krajši čas. Leta 1966, ko je Zveza prijateljev mladine Slovenije pričela organizirati natečaje za izbor najboljših šolskih glasil in prirejati vsakoletne razstave, je število glasil raslo. Na šoli so pričeli izdajati glasilo NAŠE OGLEDALO, kasneje TRGOVEC in na zadnje HERMIJA.

Poleg rednih letnih šolskih glasil je pri nas še ena posebnost. To so razredna glasila. Izhajala so pod mentorstvom razrednika. Posamezni razredi so izdajali razredna glasila ob različnih priložnostih.

SUMMARY

This research project presents the development of student-papers at The Secondary School of Business and Commerce -PKŠ Celje. Nowadays every individual is somehow connected to media, either directly or indirectly.

In a primary school we helped to create student-papers, here we will research (??) them. Any school paper or a school radio is considered school media. A school radio is auditory medium which is heard and which contents are easily forgotten. Written media preserves its value. Hereby we try to research what school papers have been published since the past to the present days.

PKŠ Celje has a long tradition. Its beginnings date back into 1860. We discovered that students in the 19th century did not published any student-papers. However, they were common practice at high schools. The reason for this might be the fact that the students did not have enough time for artistic creativity because of their schedule and of the way lessons were conducted.

The real beginnings of student-papers in school go back to the first decades of the 20th century. Older papers were destroyed in a great flood of the Savinja river in 1990.

Student-papers were handwritten, typewritten, cyclostyle copied or printed. Most of them were published during a short period of time. In 1966 Zveza prijateljev mladine Slovenije began to organize an assortment of best school papers and to organize annual exhibition. A number of student-papers grew. In school primarily published was NAŠE OGLEDALO, followed by TRGOVEC, which led to the existence of the present HERMIJ.

Besides the regular annual student-papers there is have one specialty. These are our class-papers. These are published under the mentorship of a class teacher. Numerous class-papers have been published by individual classes at various occasions.

UVOD

OPREDELITEV IN OPIS PROBLEMA

V raziskovani nalogi želimo predstaviti šolska glasila na Poslovno-komercialni šoli v Celju.

O glasilih na naši šoli ni ničesar napisanega ali raziskanega. Odločile smo se, da pregledamo glasila v šolski knjižnici in ugotovimo, kdaj so jih dijaki začeli izdajati.

Zanimalo nas je, kolikokrat na leto so izhajala, kdo so bili mentorji teh glasil in kaj so v njih pisali mladi.

Želimo tudi raziskati, ali so mladi novinarji postali pravi novinarji, morda pesniki, pisatelji, kritiki ... ali kako drugače znane osebnosti.

NAMEN NALOGE

Pojav šolskih glasil je tesno povezan z razvojem ustvarjalnih želja dijakov. Predstaviti želimo šolska glasila na Poslovno-komercialni šoli v Celju, njihovo vsebino, tiskanje in mentorje.

Med sodelujočimi v šolskih glasilih so bile znane osebnosti v Celju in ne nazadnje tudi v slovenskem prostoru.

V nalogi želimo prikazati razvoj šolskih glasil od najstarejših do današnjih in odnos dijakov do glasil in njihove avtorje.

HIPOTEZE

- Šolska glasila na Poslovno-komercialni šoli Celje so stara toliko, kot je šola.
- Glasila so bila napisana v rokopisu, ciklostilu ali kot računalniški izpisi.
- Glasila so se vedno prodajala šoli.
- Na Poslovno-komercialni šoli Celje je navada, da dijaki posameznih razredov izdajajo razredna glasila.

METODE RAZISKOVANJA

Pri pisanju naloge so uporabljene naslednje metode dela:

- zgodovinska metoda, s katero na podlagi različnih šolskih glasil ugotavljamo čas nastanka, kvaliteto papirja in tiska ter vsebino, ki govori o času izdaje časopisa;
- metoda analize in sinteze virov smo uporabile pri pisnih virih in informacijah, ki so nam jih pripovedovali informatorji – mentorji glasil;
- metoda intervjuja, s katero smo zbrale različne informacije o sodelovanju pri šolskem glasilu;

POMEN VPLIVA MEDIJEV NA MLADE

Vsak človek je v današnjem času povezan z mediji, neposredno ali posredno. Iz medijev izvemo za dogajanja v našem okolju in svetu. Vedno več informacij prejemamo s pomočjo časopisov, revij, radia, televizije in preko spleta.

Pregovor pravi, da je pes človekov prijatelj. Kam na lestvico priljubljenosti sodijo revije, časopisi in računalniki? Danes lahko le še nekateri posamezniki mirno shajajo brez strojev – računalnikov. Na drugi strani smo tisti, ki računalnik s pridom uporabljamo. Ne bomo ga razglasili za najboljšega prijatelja. Je pa orodje, s katerim prodiramo v svet in s pomočjo katerega dobivamo informacije. Življenje mladih je nadvse raznoliko. Mladi se znamo zabavati na različne načine. Veliko mladih ima svoje vzornike, ki jih poskušajo na vseh korakih svojega življenja posnemati in biti takšni kot so oni. Ponavadi niso vzorniki v pravem pomenu besede. To so pevci raznih skupin, športniki, napovedovalci, novinarji, morda celo kakšen profesor ali sošolci.

Posnemamo jih verbalno in neverbalno. Poslušamo enako glasbo, podobno se oblačimo in obnašamo, beremo podobno literaturo in sodelujemo v podobnih izven šolskih dejavnostih.

Pri snovanju našega projekta izhajamo iz izkušenj, ki smo si jih nabrale pri pripravi šolskih glasil v osnovni šoli. V osnovni šoli smo pomagale ustvarjati šolska glasila, na naši šoli pa jih bomo raziskovale. Šolski medij je šolsko glasilo ali šolski radio. Šolski radio je slušni medij, ki ga slišimo in pozabimo njegovo vsebino. Pisani medij ohrani svojo vrednost.

Izraz medij izvira iz latinskega izraza medium in pomeni kar pomeni sredino, srednje; tisto, kar posreduje.

Pri izrazu masovni mediji mislimo na časopise, revije, filme, radio in televizijo, gre torej za posrednike komunikacij med ljudi. Tu se pojavlja vprašanje, ali si zaslužijo ime medij. Odgovor je ne!

Elektronski mediji so postali nepogrešljivi v komunikacijski dobi, v kateri živimo. Gledanje televizije je postalo del našega vsakdanjika in prevladujoč način

obveščanja javnosti o družbenem dogajanju. Televizija postaja sredstvo za sprostitev, zabavo in preživljanje prostega časa.

Kakšen bi naj bil pravi medij? Z besedo pravi mislimo tistega, ki posreduje resnični svet. Svet je v našem primeru družbena resničnost. Pravi medij bi moral približati resničnost, kot da bi bili sami del nje. To pa ni mogoče, če nismo ta medij mi sami. Sami ga ustvarjamo in posredujemo naprej.

Raziskovale smo tisto, kar so ustvarili dijaki pred nami.

KRATEK ZGODOVINSKI PREGLED POSLOVNO-KOMERCIALNE ŠOLE V CELJU

Začetki Trgovske šole v Celju segajo v leto 1869, ko je šola je ustanovilo društvo trgovcev. Šola se je najprej imenovala Nedeljska privatna trgovska šola. Bila je privatna ustanova, brez pravice javnosti, in je izobraževala za trgovski poklic le praktikante in vajence. V nedeljski šoli je pouk potekal le ob nedeljah. Pred izobrazba učencev je bila podobna današnji. Končati so morali štiri do pet razredov ljudske šole oziroma tri ali štiri razrede gimnazije ali meščanske šole. Po končani Nedeljski šoli za trgovske praktikante in vajence so se lahko zaposlili kot trgovski knjigovodje.

Drugo obdobje je nastopilo s šolskim letom 1891/92, ko se je šola preimenovala v Trgovsko nadaljevalno šolo. Za razliko od nedeljske šole se je odvijal pouk vsak delavnik eno do dve uri zvečer po končanem delovnem času v trgovini. Trgovska nadaljevalna šola je delovala tudi med prvo svetovno vojno in po njej. Med obema vojnoma, do šolskega leta 1923/24, je potekal pouk ob nedeljah dopoldne, kasneje, ob delavnikih, po delovnem času. Pouk je najprej potekal štirikrat tedensko po dve uri, kasneje dvakrat po štiri ure, in sicer od 16. do 20. ure. Čas pouka so spreminjali. Od dvakrat na teden po štiri ure v času od 14. do 18. ure, do končnih trikrat na teden po 4 ure od 14. do 18. ure zaradi razširjenega učnega načrta. Pouk je potekal med vsakdanjim delovnim časom, ki so ga delodajalci vračunali v redno učenčevo delo.

Med drugo svetovno vojno so dijaki sodelovali v vojni. Tudi dijakom ni bilo prizaneseno med vojno, saj sta dva med njimi padla: Ivan Ferlež in Bogomir Čuk.

Po drugi svetovni vojni se je pouk nadaljeval. Od leta 1946 do 1951 se je šola imenovala Gospodarska šola za vajence trgovskih podjetij. Učna doba je bila v šolskem letu 1946/47 skrajšana s treh na dve leti. V šolskem letu 1950/51 se učna doba za učence prvega letnika spet podaljšala na tri leta.

Leta 1959 je bila ustanovljena Poslovodska šola. V šolskem letu 1960 /61 je bila ponovno skrajšana učna doba na dve leti, a se je v šolskem letu 1963/64 spet uveljavila triletna šola. V šolskem letu 1961/62 se je pričel periodični sistem izobraževanja, in sicer dvakrat po štiri mesece efektivnega pouka. Šola se je leta 1961 poimenovala v Šolski center za blagovni promet. Leta 1981/82 se je poleg organizacijskih in vsebinskih sprememb preimenovala v Srednjo šolo za trgovsko dejavnost.

Konec osemdesetih in v začetku devetdesetih let 20. stoletja je prišlo do reforme šolstva in uvajanja usmerjenega izobraževanja. Reforma je doživela neuspeh na vseh področjih izobraževanja in se je kmalu umaknila. Zanimanje za izobraževanje na trgovski smeri in za področje ekonomsko-komercialni tehnik se je povečalo, zato so morali omejiti vpis.

V šolskem letu 1992/93 se je Srednja šola za trgovsko dejavnost preimenovala v Srednjo trgovsko šolo. Izteklo se je staro izobraževanje po starem programu poslovno finančna in trgovska dejavnost. Šola je začela izvajati novi program podjetniško poslovanje. Ta program je bil namenjen izobraževanju za delo v manjših podjetjih in samostojno vodenje le-teh in je bil sestavljen iz dveh delov: triletno izobraževanje so dijaki zaključili z opravljenim zaključnim izpitom in možnim nadaljevanjem šolanja še dve leti. Z opravljenim zaključnim izpitom je dijak pridobil naziv poslovni tajnik oziroma poslovni tehnik.

Zadnja sprememba šolskega programa je bila izvedena v šolskem letu 2002/03, s preimenovanjem poslovnega tajnika v administratorja in poslovnega tehnika v ekonomskega tehnika.

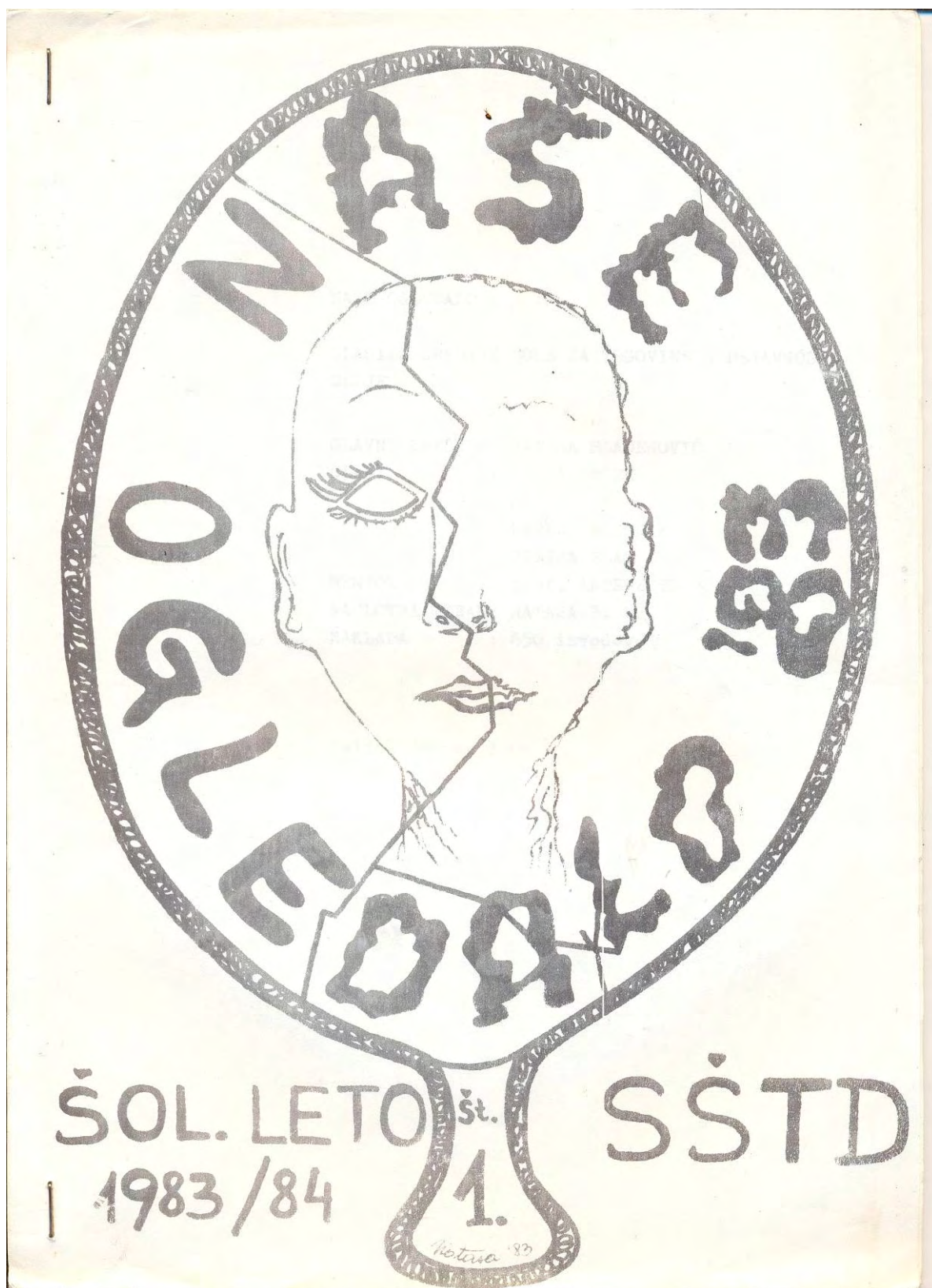
ŠOLSKA GLASILA

Poslovno-komercialna šola v Celju ima dolgo tradicijo. Njeni začetki segajo v leto 1860. Ugotavljamo da dijaki oziroma učenci v 19. stoletju niso izdajali šolskih glasil, čeprav je bilo njihovo izdajanje v gimnazijah že ustaljena navada. Predvidevamo, da naši dijaki niso imeli veliko časa za umetniško ustvarjanje, saj glede na urnik in način izvajanja pouka kaj takega res ni bilo mogoče.

Razmere so se spremenile po prvi svetovni vojni, ko se je povečal vpis in se je pouk izvajal vsak dan v tednu.

Začetki dijaških glasil segajo že v prva desetletja prejšnjega stoletja. Šolska glasila naše šole so ohranjena iz osemdesetih let 20. stoletja. Glasila so bila pisana na roko, tipkana, razmnožena s ciklostili ali tiskana. Izhajala so krajši čas. Pregledale smo okoli 105 šolskih glasil, ki so ohranjena v šolski knjižnici. Med glasili je bilo več identičnih izvodov. Očitno se niso prodali ali pa vseh niso razdelili.

NAŠE OGLEDALO

Od leta 1966, ko je začela Zveza prijateljev mladine Slovenije organizirati natečaje za izbor najboljših šolskih glasil in prirejati vsakoletne razstave, je število glasil raslo. Na naši šoli so začeli izdajati glasilo NAŠE OGLEDALO.

V šolskih glasilih so dijaki opisovali svoja čustva, misli, spomine na šolo, šale, uganke in pisali o športu. Predvsem so hoteli obuditi spomine in jih zapisati na list papirja. Hoteli so, da bi vsi, ki bodo brali glasila, vedeli, kako lepo so se imeli v šoli. Seveda so dijaki pisali tudi o običajih v Sloveniji in še marsikaj drugega. Da ne bi bilo tako pusto, so se pozabavali tudi z intervjuji profesorjev in drugih znanih oseb.

O tiskanju šolskih glasilih smo se pozanimale pri starejših profesorjih in ugotovile, da so poleg rokopisa uporabljali ciklostilno tehniko. Težko si zamišljamo delo brez računalnika. Od takrat je tehnika napredovala, zdaj se je začela uveljavljati računalniška obdelava. Računalniška obdelava je dala šolskim glasilom lepši videz.

Poiskale smo najstarejše glasilo, ki je shranjeno v šolski knjižnici. Izšlo je v šolskem letu 1967/68 in se imenuje NAŠE OGLEDALO. Mentorice oziroma mentorja nismo našle. V glasilu je veliko zanimivih naslovov: Ksenijin dnevnik, Šest ur v šoli, Irena, Rokomet in druge. Najbolj všeč nam je bila šala o Mihcu in Peterčku.

Mihec: Joj, zrezek mi je padel na tla!

Mati: Hitro ga poberi, da ga pes ne poje!

Mihec: Nič se ne boj, mama, saj sem stopil nanj! se odreže Mihec.

Peterček gleda z zanimanjem, kako mama pri kosilu reže ribo in trebi kosti iz mesa.

Mamica! vpraša začudeno, ali te šivanke uboge ribice nič ne zbadajo? (NAŠE OGLEDALO. 1967/68. Str. 15. Avtor ni znan.)

Poiskale smo še drugo najstarejše šolsko glasilo NAŠE OGLEDALO, ki je izšlo v šolskem letu 1968/69. Njegova mentorica je profesorica Alenka Bonajo. Opazile smo, da so se dijaki potrudili, saj so napisali tudi kazalo. Dijaki so pisali o naslednjem: Moj domači kraj, Izlet na Veliko planino, Vrnitev ... Napisali so tudi poslovilno pismo profesorju Avguštinu, ki nam je bilo še posebej všeč. Všeč nam je bilo zato, ker smo vse bolj čustvene narave. Prepričane smo, če bi

profesor Avguštin prebral članek, bi se mu morda utrnila kakšna solzica. Zelo nam je všeč del, v katerem dijaki izrazijo svoja čustva do profesorja.

Potrudili so se tudi na področju ugankarskega kotička in s skupnimi močmi sestavili križanki. Uporabljena je ciklostil tehnika.

Ustavile smo se pri šolskem glasilu NAŠE OGLEDALO iz šolskega leta 1976/77. To glasili se nam je zdelo zanimivo. V njem je objavljena tudi duhovita pesem o trgovcih.

PESEM O TRGOVCIH

Vsi pred vratih tam stojijo,
Vsako jutro in večer,
Zjutraj vsi po malem še smrčijo,
Zopet zehajo zvečer

Ko odpro se vrata,
In pomete prag,
Vse zažene se skozi vrata,
Nobeden ne zapira vrat.

Dobro jutro dober dan,
Dober večer nasvidenje,
To trgovski je vsak dan,
Ki ga spremlja vse življenje.

Vsi so nasmejani,
Vsi širokih ust,
Vsi so malo namazani,
Kakor da je vsak dan pust.

Kadar vstopi še direktor,
Vsakemu obraz zardi,
Kakor da je kak inšpektor,
Vsakdo kislo se drži.

Ko direktor spet odide,
Vsak svojo barvo izgubi,
Potlej vsak svoj pult obide,
Da se malo razvedri.

Poslovodja ves v skrbah,
Da kdo ne bi bil brez dela,
S prstom kaže po strankah vseh,
Tu dovolj je dela.

Kmalu pride čas, ko se zapira,
Vsi nestrpno čakajo,
Da vsakdo odide brez prepira,
Vsi lahko odidejo.

Ko pred vrati že zaklepajo,
Vsakdo komaj še stoji,
Vsi po malem zehajo,
Vsakdo lahko noč želi.

(Branko Moškotevc. NAŠE OGLEDALO. 1976/77.)

V glasilu je nekaj zgodbic in pesmic o tovarišu Josipu Brozu - Titu. Veliko je pesmi, ki govorijo o prijateljstvu in spominih na minulo ljubezen. V NAŠEM OGLEDALU iz šolskega leta 1976/77 je bila uporabljena ciklostila tehnika tiskanja.

Glasila NAŠE OGLEDALO z letnico 1978, 1979 in 1980 smo pregledale in ugotovile, da je vsebina identična prejšnjim. NAŠE OGLEDALO iz šolskega leta 1980/81 je izšlo pod mentorstvom profesorice Irene Kavčič. Uredile so ga Irena Leskovšek, Ingrid Hrovat, Vesna Leben in Melita Krajnc. Z naslovno stranjo se je poigrala Zdenka Florjančič iz 2. i- razreda. Izdali so ga kar v 700 izvodih. V njem lahko najdemo veliko zanimivih člankov, kot so: opisi domačih krajev, razne pesmice, dogodki o prometnih nesrečah in o tem, kako si prijatelja najdeš samo v nesreči. S tem člankom se seveda nismo strinjale, saj imamo vse veliko

prijateljev, ki smo jih spoznale v prijetnih trenutkih, ki so nam ostali še vedno v spominu.

Sledi leto 1982, ko je izšlo naslednje NAŠE OGLEDALO, napisano v ciklostilni tehniki pod vodstvom mentorice profesorice Irene Kavčič. Uredili so ga Janez Šumak, Marjan Tržan, Jožica Vetrih, Romana Polšak in Irena Hudournik. Glasilo je izšlo kar v 640-tih izvodih. Izpisale smo nekaj naslovov: Ob 90-letnici tovariša Tita, Materina ljubezen, Naša oddelčna skupnost, Na maturantskem izletu, Recitacijski krožek in drugo. Najbolj nam je bil všeč članek o mladi deklici Slavici, ki ji je pri šestnajstih prenehalo biti mlado srce. Slavica je bila ljubka deklica, ki se je zelo veselila življenja. Na žalost se je z njenim življenjem poigrala usoda in je njeno srce prenehalo biti veliko, veliko premalu.

V šolskem letu 1983/84 so izdali NAŠE OGLEDALO v dveh delih. Bolj podrobno bomo opisale prvi del. Mentor tega glasila je bil profesor Ante Žutič. Glavne urednice so bile: Mojca Očko, Jožica Blas, Marija Hostnik, Nataša Mladenovič in Irena Guček. Naslovno stran je uredila Nataša iz 3. b- razreda. Natisnjeno je bilo v 650 izvodih. V njem se najdejo pesmi z naslovi Nedelja v šoli, Komar, Moja pesem, Jesen, Mama, Solze moje matere. Najdemo tudi nekaj zgodbic, kot so: Odhod, Anja, Ostal je le spomin, Naši dimniki, Veliki osvajalec, Življenje v šoli in druge. Glasilo krasilo izredno lepe ilustracije, ki so jih narisali dijaki. Ena izmed dijakinj je napisala Nedelja v šoli. Pesmico nam je bila tako všeč, da smo se jo odločile tukaj predstaviti.

NEDELJA V ŠOLI

V nedeljo dremljejo klopi,
in v svetu kot da ne bije srce,
samo ptice s slik prisluškujejo
muham, ki v zraku lete.

V nedeljo krede čemijo ob tablah,
s katerimi je zbrisano vse.
zlat sončni žarek piše
nanje drhte.

V nedeljo knjige spe,
in zrak je v učilnicah čist
le veter pod oknom
obrne med vejami list.

(Andreja. NAŠE OGLEDALO 1983/84. Str. 1)

Sledi leto 1985, z njim pa tudi novo NAŠE OGLEDALO. Mentor je bil profesor Ante Žutič. Glasilo so natisnili v 530 izvodih. Oblikovale in uredili so ga: Nataša Mladenovič, Irena Guček, Mojca Očko, Marija Hostnik, Jožica Blas. Naslovno stran je spet uredila Nataša iz 3. b- razreda. Še vedno so uporabljali ciklostilno tehniko. V glasilu so se dijaki razpisali o vsem mogočem. Pisali so o srnah, zemlji, liriki, večeru, o njej in o lažeh. Izredno lepe ilustracije so krasile to šolsko glasilo. Tudi iz tega Ogledala smo se odločile prepisati eno izmed številnih pesmic.

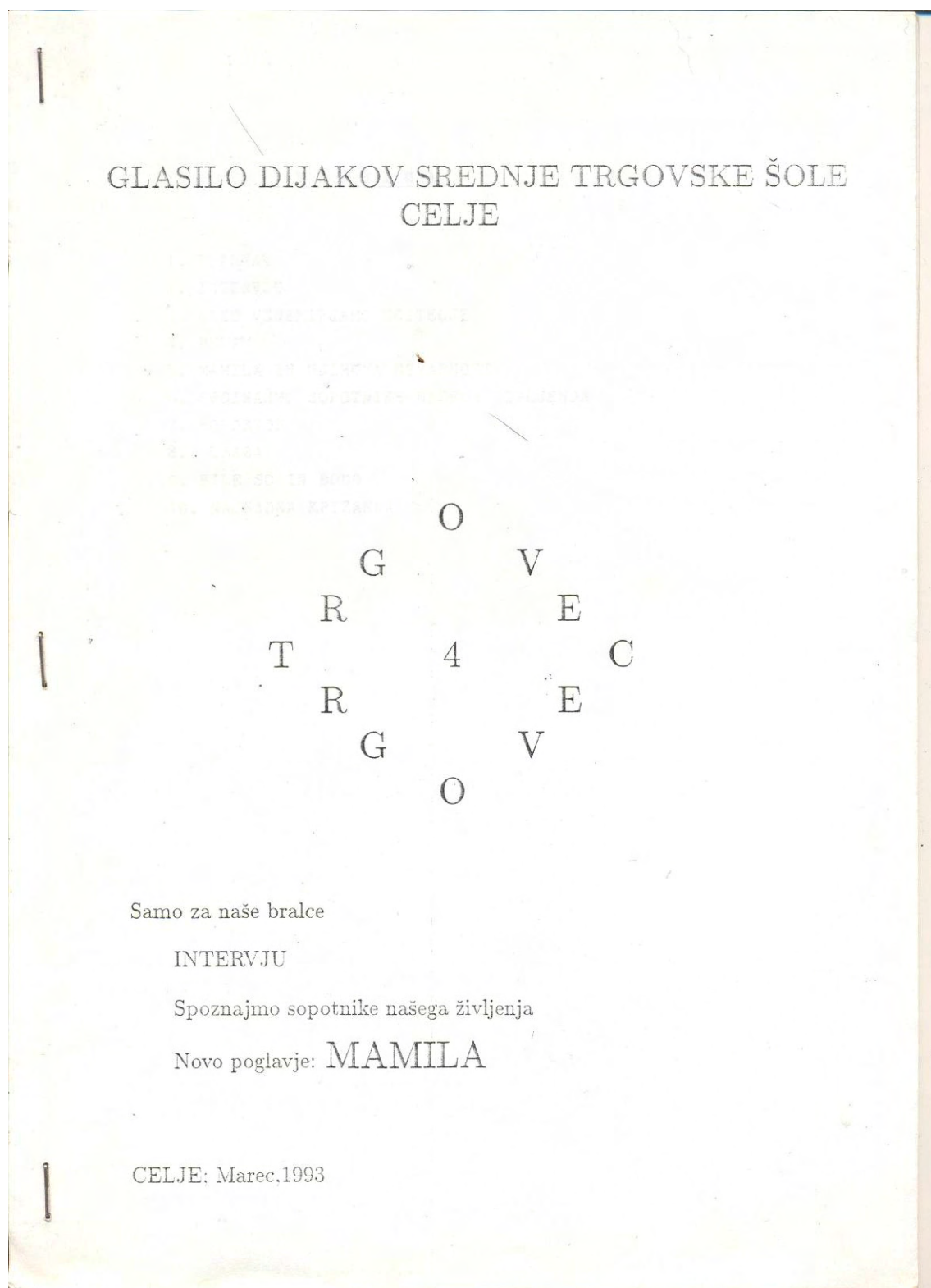
MATI!

Moja prva beseda,
moja prva ljubezen.
Moje otroško srce,
bilo je tvoje,
bila sem srečna,
ker sem te imela.
Srečna sem še sedaj,
ker te še vedno imam.
Vse besede,
Vsak nasmeh, vsak tvoj topel pogled
Je namenjen meni.
Mama ...
Ti si sonce
Ti si žarek, ti si ...
Hvala. Hvala ti MAMA.
(Marinka Pilko. 1985. NAŠE OGLEDALO.)

Od leta 1985 do 1990 nismo našle v arhivu šolske knjižnice nobenega glasila. Leta 1990 je bila v Celju ena najhujših poplav v 20. stoletju. Savinja je prestopila bregove, narasla je in pustošila po mestu. Poplavljen je bila tudi Poslovno-komercialna šola Celje, predvsem kletni prostori, kjer so bile garderobe, šolski arhiv in kurilnica (Poplave v Celju v 20. stoletju. Zgodovinski arhiv Celje). Voda je uničila večino gradiva. Vodstvo se je odločilo, da bodo posušili in rešili samo najbolj pomembne dokumente, ostalo so zavrgli. Ravnateljica naše šole v pokoju, gospa Dragica Štojs, profesorica pedagogike in psihologije se spominja, kako so reševali dokumentacijo. V arhivu, ki so ga njeni predhodniki spravili v kletne prostore, je bilo polno vode in umazanije. Osebne liste, dnevnike in redovalnice so sušili v sušilnici Tovarne Emo v Celju (spomini gospe Dragice Štojs so spravljene pri avtorici Barbari Maček). Verjetno je bilo precej arhivskega gradiva poplavljenega in uničenega. Na posameznih dokumentih so še vidne posledice poplave. Predvidevamo, da je bilo v poplavi uničena večina starejših šolskih glasil.

V šolskem letu 1991/92 sta bili mentorici glasila profesorici Irena Lasnik, in Alenka Vukotič, medtem ko je dijakinja Karmen Šmolc glasilo uredila. Izdali so ga v 15-tih izvodih. Imena še niso spremenili, še vedno so ga imenovali NAŠE OGLEDALO. Glasilo je bilo izdano v ciklostil tehniki. Pisali so o vsem lepem, kar se je dogajalo v Sloveniji. Malo so opisali stare in tudi prenovljene običaje.

TRGOVEC

Naše smo glasilo iz šolskega leta 1992/93. Označeno je bilo s števili. Leta 1992 je izšlo šolsko glasilo s številko 1, leta 1993 pa šolsko glasilo s številkami od 2

do 6. Glasilo so poimenovali TRGOVEC. Leta 1992 je bila mentorica glasila profesorica Zlatka Štok, enako tudi leta 1993. Lektorica je bila Tea Finžgar-Plavčak. V glasilu so različne zgodbe, nekaj podatkov o hit glasbi, šale, horoskop, resnične ljubezenske izpovedi in drugo. Takšna vsebina, ki smo jo omenile, se je ponovila v vseh šestih številkah. Marca 1993 je izšlo v glasilu Trgovec, številka 4, novo poglavje o mamilih.

V Trgovcu je neki dijak napisal recept, kako vznemiriti naše profesorje in kako narediti uro bolj zabavno za dijake.

NAVODILO ZA VZNEMIRJANJE UČITELJEV

Oh, kaj bi govorili! Najbrž zna vsak dijak po svoje vznemiriti učitelja. Še sami učitelji so znali svoje predstojne. Nato pa nam težijo z nesmiselnimi vprašanji kot so: »KJE STE SE PA TEGA NAUČILI!« Seveda! Najboljše je reči: »JAZ ŽE NISEM KRIV!« In če bi se učitelji malo potrudili, da bi bile ure bolj zanimive, bi tudi mi dijaki prisluhnili snovi. Tako pa se dolgočasimo ali spimo. Torej dragi dijaki! Če želite narediti uro bolj zanimivo, vznemirjajte učitelja na vse mogočne načine. Seveda kasnejše posledice pripišite sebi.

Učitelje lahko vznemirjamo na 1000 različnih načinov. Pri vsakem učitelju, dragi dijaki, najdete šibko točko! Npr. moja učiteljica slovenskega jezika ne prenese žvečilnega gumija v ustih. Torej če želite 5 minut neuradnega odmora, si lepo odvite žvečilni gumi in ga z vsemi radostmi matere narave žvečite pred učiteljičinimi očmi. Vendar pazite! Učitelje lahko razjezite le do neke mere. Kadar zagleda učitelj čigumi v ustih, mu seveda padejo oči na peclje. Takrat je še vse v redu. Potrebovali boste malo atletskega znanja, da se boste preko razreda sprehodili do koša in odvrgli čigumi. Pa nikar ne bodite nori. Ne odvrzite vsega čigumija, temveč ga najmanj tričetrť obdržite v ustih. Obdržati ga morate še za druge ure, če ima vaša denarnica slučajno luknjo, skozi katero ste izgubili denar. Vendar so učitelji različnih značajev, zato jih moramo vznemirjati na različne načine. A kljub temu vsem učiteljem nekatere stvari »ŽREJO ŽIVCE«, pa na primer dajanje nog na mizo. Ko koga od nas dragi dijaki zalotijo z nogami položenimi na mizo, nas imajo za kavboje, ko pa se sami neusmiljeno vržejo na kateder, je pa vse lepo in prav. Torej, dragi dijaki, nikar se ne smilite sami sebi, kajti odnos med učiteljem in učenci že od nekdaj ni bil prijateljski, čeprav smo

večkrat sami krivi. Seveda so tudi domače naloge vzrok stalnega vznemirjanja vsakega učitelja posebej. Očitno vzamemo učiteljeve razlage, ko nam govorijo: »DRAGI UČENCI, NALOGE SE DELAJO DOMA.« Ne mine pet minut za tem, ko nam profesor pravi: »UČITE SE, ŠOLA JE VAŠ DRUGI DOM:« Torej, če je šola naš drugi dom lahko delamo naloge v šoli. Ampak učitelji si takih stvari ne pustijo dopovedati.

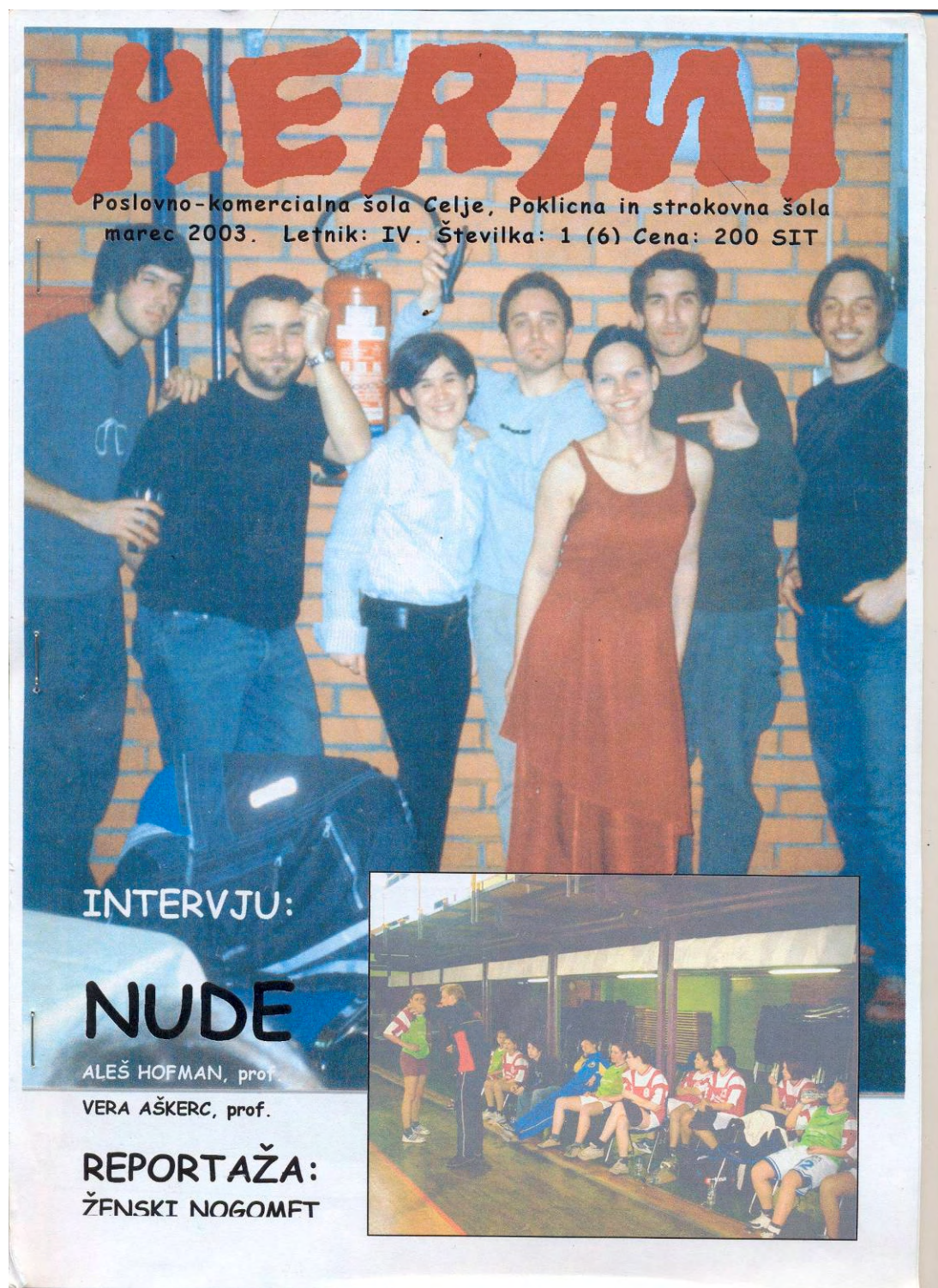
Torej, dragi dijaki, tisti, ki se med nami dolgočaste in spite, poskušajte čimbolj razvedriti ure učenja, vendar to ne pomeni, da morate motiti pouk, kajti nekateri se veselijo učnih ur, tega veselja »PIFLARJEM« ne moremo odvzeti. Glede vznemirjanja učiteljev pa smo si tako na jasnem! Učitelji so bili, so in bodo ostali tečni. (Avtor neznan TRGOVEC 4. 1993. Str 3.)

Zanimiv je tudi opis, kako se zdraviti, če si odvisen od drog. Opisane droge so kokain, opiat, hašiš in trava. Pišejo tudi o njihovih slabih straneh in o posledicah, ki se lahko končajo s smrtjo.

Od leta 1993 do 1999 nekaj glasil manjka. Leta 1998 je bila druga in največja poplava v devetdesetih letih 20. stoletja v Celju. Vendar ne moremo trditi, da so bila glasila ponovno poplavljeni. Menimo, da je vodstvo šole izučilo, da se dokumenti ne hranijo v kletnih prostorih. Morda so se glasila izgubila med preselitvijo. V šolskem letu 1996/97 smo prenavljali šolo in jo nadgradili. Dijaki in profesorji so gostovali na različnih lokacijah po Celju.

Od leta 1967/68 pa do leta 1999 se je uporabljala tehnika ciklostil, medtem ko so leta 2000 začeli uporabljati računalniško obdelavo.

HERMI

Leta 2000 je na dan prišlo novo šolsko glasilo po nekajletnem zatišju, ki so ga preimenovali iz NAŠIH OGLEDAL v TRGOVCA in nazadnje v HERMIJA.

Uvajati se je začela računalniška obdelava. Šolska glasila so dobila lepši izgled.

Mentorica HERMIJA je bila profesorica Suzana Slana, glavna urednica je bila Adrijana Pustivšek. Pri glasilu so pomagali profesor David Šmid in dijaki Nejc Klančnik, Jure Melavc, Sonja Lukič, Gašper Brglez in Danijela Blagojevič. Natisnjeno je bilo v 70-tih izvodih.

V HERMIJU najdemo že prave fotografije, ki so jih fotografirali dijaki na maturantskih izletih, maturantskih plesih, ekskurzijah in fotografije razreda. Najbolj zanimivo je, da so se pojavile tudi barvne fotografije. Članki so postali bolj zanimivi.

Šolsko glasilo je leta 2000 dobilo tudi lepši zunanji izgled. Prva stran je lepše urejena kot v preteklih letih. Na naslovnici je Hermes – bog trgovcev, ki je zaščitnik naše šole. Leta 2000 so izšle štiri številke HERMIJEV. Prvič se je pojavila računalniška obdelava glasila.

Po zatišju so dijaki ponovno pisali o visokih jubilejih, sorodnih dušah, izvedli so anketo o profesorjih, športnih dnevih. Glasilo vsebuje tudi humor, nekaj o glasbi, o drogi in o tem, na koga se lahko obrnete, če ste v stiski (težave z mamili ali druge osebne in družinske težave) . Nekaj šal iz HERMIJA 1 2000/2001.

ŠALE

»Mama, učitelj je včeraj poslal Tomaža domov, ker se ni umil.«

Mama vpraša, ali so se iz tega kaj naučili.

Sin pa ji odgovori »Seveda smo se, danes se polovica razreda ni umila.«

STRELA

Ali veste, zakaj se blondinka smeji, ko udari strela?

Zato, ker misli, da jo fotografirajo.

SPLAV

Ali veste, kako naredi blondinka splav?

Iz lesa!

MAJONEZA

Zakaj blondinka brska s prstom po majonezi?

Ker išče Tomija!

NIHAJNA VRATA

Kaj pomeni, če je na nihajnih vratih razbita šipa?

Blondinka ni našla kljuke!

ZAKAJ

Zakaj blondinka polaga obkladek na rob mize?

Ker ji je zdravnik rekel, naj da obkladek tja, kamor se je udarila.

MLEKO

Zakaj blondinka odpre mleko že v trgovini?

Zato, ker na njem piše »odprite tukaj«.

AKVARIJ

Zakaj blondinkam umirajo akvarijske ribice?

Ker na škatli s hrano piše »hraniti na suhem«.

KRAVA IN POLŽ

Poročila sta se krava in polž. Nekaj časa sta srečno živela, potem pa je krava začela varati polža z bikom. Ko je polž to videl, je rekel kravi: »Že dobro, krava, saj sem vedel, da si me vzela samo zaradi hiše. (Hermi. 2000. Str. 22, 42, 43.)

Leta 2001 je bila mentorica in lektorica HERMIJA profesorica slovenskega jezika Suzana Slana. Izšel je v 120-tih izvodih. Izšli sta dve številki HERMI, ki je izšel maja, je bil bolj zanimiv kot decembrski. V njem so se predstavili posamezni razredi. Izredno zanimiva sta intervjuja s pomočnico ravnateljice,

profesorico Bernardo Marčeta in s pomočnikom ravnateljice, profesorjem Leonom Podvratnikom. Pomočnica ravnateljice, profesorica Bernarda Marčeta, je zelo zanimivo odgovorila na vprašanje o Slovencih ki so že bili na Triglavu. Vsi pravijo, da je pravi Slovenec tisti, ki je že bil na Triglavu. Profesorica Bernarda Marčeta pa pravi, da tam ni bila in da najbrž tudi nikoli ne bo šla. Me pa pravimo, da za to ni nikoli prepozno. Pomočnik ravnateljice profesor Leon Podvratnik, je izvirno odgovoril na vprašanje o uresničitvi vseh svojih sanj. Odgovoril je namreč da si nikoli ni postavljaj posebnih ciljev in seveda si,ni gradil gradov v oblakih v svoji domišljiji.

Majsko številko HERMIJA je oblikovala Elvira Nuhanović, izdali so ga v 120-tih izvodih. Všeč nam je bila pesmica 3. g- razreda. Po pesmici sodeč, so bili dijaki podobni našemu razredu. (HERMI. Št. 2. 2001. Str. 10.)

3. g SE PREDSTAVI

V najvišji učilnici, kjer 3.g živi,

čaka, da konec bo šolskih dni.

Pred katedrom razrednik prof. Šušteršič stoji in redovalnico v rokah drži.

Ko modro knjigo odpre in vpraša: »ALI MORDA, KDO DANES JAVI SE?«

Drug drugemu govorimo: »DAJ; PROSIM, REŠI ME!«

Ni prostovoljcev, spet nasankali smo vsi.

Oči se zaprejo in molimo vsi: »SAMO DANES NE VPRAŠAJ ME TI!«

Spet šusi letijo, da to kar ni res,

pa zvonec nas reši in srečni so tisti, ki vprašani niso bili,

no, ja, saj bodo drugič na vrsto prišli.

Kdor sliši besedo 3. g najprej pomisli, da to prava je katastrofa.

Ko učitelj pogleda si urnik svoj, pomisli,

3. g. naslednjo uro je z menoj, pa brž zanika: »TA URNIK NI MOJ«

Ko pride v razred, nihče ga ne pozdravi, vsi mislimo si: »SAJ NI PRAVI.«

3. g super razred mi smo ta!

Ne smemo si privoščiti nič dopusta, pri kriterijih nimamo nič popusta.

Naše šolsko življenje je podobno gobi, s katero brišejo tablo reditelji grobi.

28 nas je, a ta cifra večkrat zmanjša se.

Vedno več nas manjka dan za dnem,

A kdo šolo »ŠPRICA«, povedati ne smem.

Drugače pa smo učenjaki vsi, da se nam že kar iz glave kadi.

Med urami radi klepetamo,

Saj znanja že dovolj imamo.

Glasila iz leta 2002 nismo našle. Očitno je nastala praznina. V šolskem letu 2002/03 je bila mentorica HERMIJA ponovno profesorica Suzana Slana. Glasilo je oblikoval profesor Aleš Confidenti. Izšel je 150-tih izvodih. V HERMIJU so predstavljene ekskurzije, živali, šport, delo šolskega radia, predavanja, dogodki, prazniki in drugo. Skratka veliko zanimivih člankov. Naši dijaki so obiskali veliko zanimivih krajev in preberemo lahko, da so se povsod zelo zabavali. Zelo uspešni so bili tudi na raznih tekmovanjih. Intervju so opravili tudi z glasbeno skupino Nude.

Leta 2003 so bile izdane štiri številke HERMIJA. V letu 2003 smo opazile, da so zadnjega HERMIJA poimenovali GAUDEAMUS IGITUR. V njem so dijaki zapisali najlepše spomine na leta šolanja, razred, šolo in profesorje. Ne manjkajo članki, ko se profesorji poslavljajo od svojih dijakov.

Decembra leta 2003 je izšel BOŽIČNI HERMI. V njem so zanimivi članki: Intervju z Božičkom, Božič in novo leto po slovensko, pregovori, Želje, Praznovanja, nekaj želja profesorjev dijakom in obratno, manjkalo pa ni šal. Najbolj všeč nam je bil intervju z Božičkom. Zanimivo je tudi pismo Božičku, ki sta ga napisali Sanela Hasikič iz 2. h in Petra Verbovšek 1. b PTI.

(HERMI. December 2003. Str. 7.)

DRAGI BOŽIČEK!

Letošnje leto je minilo zelo hitro, in sicer v upanju, da se čim prej uresničijo moje najbolj skrite želje, želje, ki jih lahko zaupam le tebi.

Novo leto in božič sta zame in najbrž za otroke celega sveta najlepša praznika v letu. O je čas, ko postavimo smreko v našem toplem domu in obdarimo svoje najdražje. Takrat se mnogi spomnimo na otroke, ki nimajo doma, ne staršev in šele takrat se zavemo, da za nas na nebu sveti srečna zvezda. Skoraj vse moje želje so že uresničene. Imam namreč ljubezen svoji staršev, topel dom, dobre prijatelje...Le kaj bi še lahko želela?

Rada bi imela le še nekoga, za katerega bi lahko skrbela in ga učila povsem preproste stvari. To bi bil moj kuža, ki si ga želim že od majhnega. V mrzlih dneh, ko bi se sprehajala pa ledeni cesti, bi mi bilo pri srcu veliko bolj toplo, saj bi čutila, da je ob meni moj zvesti prijatelj. Toliko sanj, toliko upanja je bilo vsa ta leta za božič, vendar letos iskreno upam, da se mi bo želja uresničila. Prej je bili namreč veliko težje, saj smo živeli v majhnem stanovanju brez balkona, zato mi starši, čeprav bi hoteli, te želje niso mogli uresničiti. Vsi v naši družini imamo radi živali, še posebej kužke, kajti vsi bi imeli nekoga, ki bi nam krajšal sobotne popoldneve in nas veselo pričakal doma. Ne vem, če je še kaj lepšega na svetu kot to. Sedaj živim v veliki hiši z ogromnim vrtom, zato bi imel naš kužek dovolj prostora za igranje.

Upam, da boš uslišal mojo željo. Seveda pa si želim tudi to, da bi se v naši družini še naprej razumeli tako dobro kot do sedaj, bili zdravi in srečni, jaz in moj bratec pa uspešna v šoli. Upam, da me moj najboljši prijatelj ne bo nikoli razočaral, saj bi z njim preživljala zelo veliko časa, tako v šoli kot doma.

Dragi Božiček, tudi tebi želim lepe božične in novoletne praznike ter obilo daril za otroke po celem svetu, ki nimajo nikogar, da bi jih obdaril.

V letu 2004 je bila izdana zadnja številka šolskega glasila z imenom HERMI PLUS. Urednici in lektorici sta bili profesorici slovenskega jezika Aleksandra Adam-Knez in Alenka Gotlin-Polak. Glasilo je oblikoval Tadej Plemenitaš iz 2. c, izšlo je 450 izvodov. V glasilu so dijaki zaključnih razredov izlili svoje spomine in prikazali dogodke, ki so se vsa leta dogajali na Poslovno-komercialni šoli Celje. V HERMIJU 2004 se najde veliko črno-belih fotografij zaključnih razredov. V glasilu ne manjka tudi člankov, ki so jih napisali profesorji svojim razredom v slovo.

Dijaki povedo v glasilu svojo zgodbo. Vsi so del ene, šolske zgodbe, polne izzivov in problemov uspešnega ustvarjanja in odrekanja, lepih in tudi težkih trenutkov.

V šolskih glasilih smo opazile, da so v starejših letnikih šolskih glasil izdali več kot danes.

Na glasilih, ki so izhajala po letu 2000, smo na naslovnih straneh našle natisnjeno ceno, kar pomeni, da so se začela prodajati; prej so jih delili posameznim dijakom in profesorjem.

RAZREDNA GLASILA

Poleg šolskih glasil smo v knjižnici našle tudi razredna glasila.

Kaj je razredno glasilo?

Razredno glasilo je knjiga, ki predstavlja delo celotnega razreda. Razredna glasila so se na šoli prvič pojavila v osemdesetih letih. Velik problem je, kako določiti letnico in razred, ker so nekatera glasila brez osebne izkaznice. Najstarejše glasilo je iz šolskega leta 1981/82. Glasila so pisali in izdajali v različnih tehnikah, od rokopisov, ciklostila do računalniške obdelave.

V razredna glasila so dijaki izlili sebe, svoje občutke, pisali so razne zgodbe, sestavljali so križanke in pisali ljubezenske pesmi. Nekateri zaključni razredi so se s pomočjo glasil poslavljali. Razredno glasilo je izdal razred pod mentorstvom razrednika.

Glede na to, kako so napisana, smo opazile, da so imeli dijaki čedalje manj časa in zanimanja, da bi pisali razredna glasila. Pregledale smo okoli 120 razrednih glasil, ki nimajo letnice. Žal so v teh glasilih marsikje avtorji neznani, zato jih tudi nismo napisali.

Ohranilo se je okoli 190 razrednih glasil. Najstarejše je ODDELČNO GLASILO 3. m RAZREDA iz leta 1981/82, najmlajše pa JAZ IN MOJ PROSTI ČAS iz leta 2000.

Pred leti je nastalo več glasil kot danes. Danes jih je malo oziroma jih skoraj ni več. Po informacijah profesorice slovenskega jezika Teje Finžgar Plavčak je v osemdesetih letih bila navada ali celozahteva, da vsak oddelek izda razredno glasilo. V devetdesetih letih jih je že manj, po letu 2000 pa izhajajo zelo redko. Ugotovile smo, da dijaki v našem razredu ne kažejo želje po ustvarjanju, čeprav nas razredničarka vzpodbuja za takšno delo.

RAZREDNA GLASILA Z LETNICAMI

1981, ODELČNO GLASILO 3.-M RAZREDA

Mentor: Vinko Ravnjak. Lektor profesor Ante Žutić. Napisano je s ciklostilno tehniko.

Vsebuje pesmi, življenjepis Josipa Broza Tita, razne zgodbe in kvize.

MLADOSTNA LETA TOVARIŠA TITA

Maršal Josip Broz Tito je bil rojen 25. maja 1892 v Kumrovcu. Njegovi starši so bili revni kmetje. Mati Slovenka - Marija in oče Hrvat - Franjo Broz. Josip je rasel v majhni hiši skupaj z brati in sestrami ter se rodil kot sedmi otrok družine. Prvič je prestopil prag šole, ko je imel osem let. V začetku mu ni bilo lahko, saj so doma govorili samo slovensko, v šoli pa hrvaško. Po končani osnovni šoli je odšel v Sisak, kjer se je odločil za uključavničarske obrti. Delal je v delavnici Nikole Karasa. Mojster Nikola, po rodu Čeh, je bil dober človek in imel je rad svoje učence, zahteval pa je da so delali po dvanajst ur na dan. Kasneje je šel iskat delo, ki ga je dobil v zagrebški Ilici pri mojstru Viliam Haramini. Ko je ostal brez dela se je vrnil v Kumrovec, kasneje je odšel v Ljubljano. Nato pa še v Trst iskat delo, ki ga ni dobil.

Kasneje se je zaposlil v Zagrebu pri mojstru Knausu. Po štirih mesecih dela je želel spoznati ljudi in razmere v drugih deželah. Mojster Knaus mu je svetoval naj odide na Dunaj, kjer se bo naučil nemščine. Broz pa se je odločil, da gre še pogledat v druga mesta, kjer je spoznal ljudi in delavske razmere. Ker pa ni imel denarja, je moral največkrat pešačiti. Njegovo življenje je bilo polno trpljenja in stradanja. (Natalija Franc. 1981 Oddelčno glasilo 3. m razreda. Str. 1, 2.)

1982, NAŠA ISKANJA

Mentorica glasila je profesorica Časl, napisano je s ciklostil tehniko.

Takole so pripovedovali dijaki:

»Že drugo leto gulimo šolske klopi Poslovno-komercialne šole Celje, a pred

vami je prva številka našega razrednega glasila. Pri nas prav zares velja, da je od besede pa do dejanj dolga pot, saj smo se o našem glasilu res samo pogovarjali.«

V njem najdemo najrazličnejša literarna snovanja, od spominov na prva otroška leta in srečanja z živalmi pa tja do bolečih ljubezenskih zdihov.

1983, NAŠE GNEZDO

Mentor: neznan, glasilo je napisano s ciklostil tehniko.

Sonja Hohler in Lila Pozeb sta povedali naslednje:

»Obljubili smo in kot vidite obljubo tudi izpolnili. Pred vami je prva številka glasila razredne skupnosti 2. D. Ni bilo lahko, vendar smo se potrudili, eni bolj, drugi manj. Potrudili smo se, da smo ga izdali pred prazniki, da vas ne bo razjedal dolg čas.« Veliko je humorja in križank, odlična je tudi pesem, ki jo je napisala Sonja Hohler.

MIDVA

Polnih 16 mesecev,
sva se rada imela.
in mi ga je odvzela.

Ni cenil zvestobe moje,
ni ljubezni cenit znal;
moje srce je trpinčil
in mu večkrat
grenkega vina piti dal.
Jaz pa nisem pred vsem tem klonila,
še bolj sem ga ljubila
in ga precej spremenila.

Potem prišla je ona
in mi vse uničila!
Vendar nikoli ne bom sama,
nanj ohranila bom živ spomin.

Saj vedno ob meni bo

njegova hčerka ali sin. (Hohler Sonja. 1983.NAŠE GNEZDO. Str.11)

1984, ANGELČKI 3. E

Mentor: Kavčič, prof. Glasilo je napisano v ciklostilni tehniki.

Naklada: 40 izvodov, šolsko leto 1984/85.

Zagotovo se sprašujete, zakaj pravzaprav angelčki tretje E. To pa je dolga zgodba ali štorija, kot temu nepravilno slovnično pravimo, zato začnimo kar na začetku skupne kariere sedanje 3. E. Začelo se je tisto usodno jesen leta 1983. V drugem letniku smo bili še kar pridni in nenasilni, bili smo namreč še same nedolžne ovčice. Po počitnicah se je začel pouk, vendar v drugačni obliki, v obliki delovne prakse, na kateri smo si nabrali moči za »delo« v šoli. Končno je napočil trenutek, ko smo se vsi člani velike družine vrnili v šolo. Sprejem je potekal svečano. Kmalu so se začele kazati na površju prve težave, katerih še pred našim odhodom na obvezno prakso ni bilo. In kaj je bilo to?

Na šoli so se začela pojavljati razna »razbojniška dela« in mi smo postali tarča teh nevšečnosti in obdolževanj. Zato so to glasilo poimenovali ANGELČKI 3. e.

1985, POZOR

Mentorica glasila je bila profesorica Maja Krajnc. Napisano je v ciklostilni tehniki.

To glasilo so sestavili dijaki zaključnega letnika 4. b. Na list so izlili sebe. Odprli so svoja srca, da jih bomo lahko spoznali in videli. Poslavljali so se kot maturanti.

Poslavljali so se od stvari, ki so štiri šolska leta polnile njihov vsakdan. Kar naenkrat je prišel trenutek ločitve, ločitve s sedanjostjo, ki se izgubljala v preteklosti. Vsako slovo je težko. Težko je slovo od prijateljev, ki so se porazgubili in za katerimi so ostali le še lepi spomini.

1988, NAJSTNIKI

Lektorica je profesorica Kavčič, izšlo je 36 izvodov, obdelava je ciklostil.

V glasilu je veliko pesmi, ugank in šal. Najbolj je bila zanimiva pesem ANALIZA, ki predstavlja razred in MALI OGLASI.

Odlomek: ANALIZA 1. č

NATAŠA večkrat je bolana,
ker si duška je preveč dala,
vedno znova nam trdi,
da bo bolna samo nekaj dni.
ANDREJA vam igra odbojko,
kakor Maradona nogomet,
le, da ona servis ti poda
in žogo skoraj razscefra.
(Avtor neznan. 1988. Najstnik. Str. 1.)

MALI OGLASI

Dobremu ponudniku podarim zarjavelo, razbito žensko kolo (manjka tudi nekaj delov) pod pogojem, da dobim novega.

Šifra: Podarim – dobim.

(Tatjana Klinar. 1988. Najstnik. Str. 14 .)

1997, GLASILO 1. e

Mentor neznan. Glasilo je napisano in računalniško obdelano.

NEKAJ O PRIJATELJSTVU

Od vseh vrst sreče je najbolj očarljiva sreča zaradi trdnega in nežnega prijateljstva. Ublaži vse naše skrbi, razprši žalost in nam svetuje v sili. V družbi se radost podvoji. Ko obsije mojega prijatelja, odseva tudi na meni in čim močnejše sveti njegova sveča, tem lažje se bo prižgala moja. Za reveža lahko v vsej njegovi revščini rečemo, da je bogat, vse dokler ga grejejo sončni žarki iz notranjosti vdanega prijatelja. Po drugi strani pa je najbogatejši človek revež in

ubog če nima prijatelja, ki bi mu lahko zaupal skrivnosti svojega srca. Prijateljstvo je spretno in vestno kot najboljši zdravnik, je marljivo in budno kot najboljša sestra in nežno in potrpežljivo kot najboljša mati... (Irena Nunčič. 1997 GLASILO 1. E. Str. 3.)

1998 NAŠE MISLI

Glasilo nosi naslov NAŠE MISLI. V njem najdemo misli o Poslovno-komercialni šoli Celje, prijateljih, ljubezni in še bi lahko naštevali. V oči mi je padla 7. misel, ki jo je napisala Karmen Trnovšek iz 1. č o svoji sošolki:

MOJA NAJBOLJŠA SOŠOLKA

Moja najboljša sošolka je Janja, s katero se zelo razumeva. Včasih pride do majhnega prepira, vendar se hitro spet pobotava. Ima smisel za humor in je zelo zgovorna. Prava prijateljica. Imava skupne skrivnosti in kadar sva v stiski, si druga drugi pomagava. (Karmen Trnovšek. 1998. NAŠE MISLI. Str. 6.)

1999, KOŠČEK ČLOVEŠTVA V VAŠIH ROKAH

Mentorica glasila je bila profesorica Simona Žlof. Glasilo je rokopis.

Pri tem glasilu je vsak dijak naredil svojo naslovno stran. Izmed naslovnih strani smo izbrale nekaj dobrih slik in verzov:

RAZREDNO GLASILO FAZANOV IN FAZANK

32 DIVJAKOV - DIJAŠKE SKRIVNOSTI IN NOROSTI

ŠOLSKE ZADEVE MALO DRUGAČE

ŽAREK

VETER

RAZREDNO GLASILO LABOD

Ko te prime učenje,
se usedi v kot

in počakaj, da te mine.

Uči se uči,
podnevi in ob luči,
da ti bo kaj ostalo v BUČI.

Šola je kruh,
torej živeli
brezdomci!!

Sestavili so tudi vprašalnik in nanj so odgovarjali sami:

CELO VEČNOST ŽE ČAKAM, DA BI MI KDO PODARIL ...
tisto, kar mi pripada (zlato plaketo klovna)

MOJE NAJLJUBŠE PREDNOSTI SO ...
pri sosedu povoziti kokoš z motorjem (Janez)

ČE BOM KDAJ ODŠLA NA MARS, BOM S SEBOJ VZELA...
2 para šunfov, 3 gate, 202 radio

TAKOLE BI IZGLEDALA MOJA VIZITKA ...
status norca

MOJI NAJVEČJI POGRUNTI SO:
v OŠ, da je učiteljica za glasbo noseča. (Blanka)

ČE BI ME KDO OPAZIL, BI MU POVEDALA ...
da ni niti toliko smešen, kot moja sestra

BREZ TE HRANE MI ŽIVETI NI ...
takšne hrane zame ni. (Natalija)

NAJBOLJŠE FINTE NA SVETU SO:

menda moje! (medaljo, prosim)

MOJ OČKA

Moj očka je že čez 50 let star,
po poklicu je rudar.
On je za smeh in za šale,
zelo rad ima otroke male.

Trdo zarisane poteze,
vežejo njegov izklesan obraz.
Drugačne in odločne,
Ki jih je izdelal mu kratijo čas.

Sivi lasje in pleša,
Tako mu moč vidno peša,
pa se trudi v zdravju in duhu,
da bi otroke spravil h kruhu.

Radi so pisali o naših pesnikih, na primer o dr. Francetu Prešernu, ki je bil naš največji slovenski pesnik. Rodil se je 3. decembra leta 1800 na Vrbi in umrl leta 1848 v Ljubljani.

Fran Saleški Finžgar je bil pisatelj, ki se je rodil leta 1871 v Doslovičah. Nekaj njegovih del: POD SVOBODNIM SONCEM, KMEČKO ŽIVLJENJE, DEKLA ANČKA, GOSPOD HUDOURNIK ... Finžgar je umrl leta 1962.

Naši dijaki so zelo radi delali tudi intervjuje s profesorji in jih spraševali, kaj o določenem razredu misli posamezni profesor.

Brez dlake na jeziku so radi pisali tudi o AIDSU .

AIDS NI BOLEZEN DRUGIH ,
AIDS JE MED NAMI ...
ZADEVA JE RESNA !!!
ZA TVOJO GLAVO GRE !!!
NE OBJEMAJ SE S SMRTJO,

ZATO PREMISLI
PREDEN SE LJUBIŠ!
(LENUH, 3. a, Mojca)

Pogovarjali so se o drogah:

Narkomanija kot bolezen odvisnosti od drog postaja vedno večji problem. Njene socialno-medicinske posledice so vidne po vsem svetu pri vseh narodih in družbenih slojih. Število drog, se nenehno povečuje. Nekatere vrste drog so opij, morfij, heroin, hašiš in marihuana, LSD, meskalin, posilocybin in kokain.

Dijaki so radi pripravljali križanke, uganke šale in podobno. Radi so pisali o prijateljstvu in o ljubezni.

Ljubezen je, ko ti zven nekega glasu požene kri v lica in ti v grlu nastane cmok, če si želiš enakih stvari kot tisti, ki ga ljubiš. Takrat si neizmerno želiš, da bi tudi drugi ljubil to, kar ljubiš ti. Ljubezen je, kadar znaš poslušati, kadar znaš dati in jemati. Ljubezen je svoboda in se ne pusti ujeti. Je kot ptica selivka, pride in gre. Hrepeniš po njej, nje pa ni in ni in, ko najmanj pričakuješ, se vrne, vendar drugačna, neznana, lepa, tuja, in tebi se zdi, da je sploh ne poznaš.

PRIJATELJSTVO

Prijatelja ne izbiram po barvi kože, narodnosti, zunanosti, ali zaradi denarja. Moj prijatelj je tisti, ki bo stal ob meni, ko ga bom najbolj potrebovala. Opisovali so tudi mesto Celje in našo domovino Slovenijo.

Tako, to je vse, kar sem vam imela povedati. Upam, da vam je bilo všeč in da ste uživali ob branju.

2000, IN MOJ PROSTI ČAS

Mentorica glasila je bila profesorica Irena Lasnik. Glasilo je obdelano v računalniški tehniki. Prispevke zanj so zapisali dijaki 1. b razreda.

1. b- razred je bil že od prvega dne razred dobrih prijateljev, ki so vedno držali skupaj. Skupaj so držali tudi tokrat in s sodelovanjem je nastalo to razredno

glasilo. Tudi pri tem projektu je prišlo do zapletov in nesporazumov, ki so jih že nekako razrešili. Nesoglasja pa so bila pri takšnem številu ljudi nekaj čisto normalnega, včasih celo spodbujajoča.

Ta razred bi lahko uvrstili med dobre pisce, saj so napisali veliko dobrih zgodb in pesmi.

RAZREDNA GLASILA BREZ LETNIC

1. E, ŽARKI

Mentorica tega glasila je bila profesorica slovenskega jezika Irena Lasnik. Izdano je v ciklostilni tehniki. Dijaki 1. e so v to glasilo zapisali celo svojo himno.

HIMNA 1. e

Mi smo 1. e,
Sami smo korenjaki,
kadar nas sprašujejo,
vsi smo korenjaki.

Ko zvonec zazvoni
Vsi planemo iz klopi,
stolček naš se ohladi
in spet smo srečni vsi.

To je naš 1. e,
ki vedno vse ve,
korenjaki pravi,
to smo 1. e.

Med malico smo pridni,
Kruha še dobimo,
usta nas čakajo
in slinice se cedijo.

Vsako leto dan za dnem
se učimo,
glave si napolnimo

za počitnice živimo.

To je naš 1. e,
ki vedno vse ve,
korenjaki pravi,
to smo 1. e.

(Goga Daković in Darja Golob, ŽARKI 1. E)

1. B ,SMURFS

Mentor tega glasila je bil profesor Ante Žutič. Glasilo je bilo izdano v ciklostilni tehniki.

KAJ MI POMENI DOMOVINA?

Človek se ne rodi samo zase, temveč tudi za domovino.
Kdor ljubi svojo domovino, spoštuje tudi domovino drugih.
Ne sprašuj, kaj bo zate storila domovina - vprašaj se raje, kaj sam lahko storiš zanje.
Ne bo domovina zapustila človeka, temveč človek domovino.
Če želiš spoznati in vzljubiti domovino, pojdi na tuje. (Martina. SMURFS 1. b)

3. m, N. K. A. S. O

Mentor neznan. Glasilo je bilo izdano v računalniški obdelavi.

MODA & LEPOTA

Dnevi, prepolni prostega časa, so izdelani za to, da se posvetiš negi svojega telesa in izgradnji svojega modernega stila.
Vzemi si nekaj dni za vse tvoje nove spremembe in tisto, kar si že venomer želela narediti, ampak nikoli nisi imela dovolj časa ali volje.
Začni pri glavi in končaj pri peti.
To pa je razred, ki da veliko na modo in lepoto.

3. g, VATERANI

Mentor je neznan. Glasilo je bilo izdano v računalniški obdelavi.

ZANIMIVOSTI: NAJVELIČASTNEJŠI PASJI POGREB

Najveličastnejši pasji pogreb so pripravili mešancu LAZARUSU, ki je bil last ekscentričnega cesarja Združenih držav in mehiškega protektorja Nortona 1. Pogreb je bil leta 1862 v San Franciscu, v Kaliforniji, udeležilo pa se ga je okoli 1000 ljudi.

RAZREDNO GLASILO 2. h RAZREDA

Mentor neznan. Glasilo je izdano v računalniški obdelavi.

ŠALE

NA SODIŠČU

Zakaj ste vrgli svoji ženi skodelico v glavo?

Zato, ker sem mislil krožnik, pa se mi ga je zdelo škoda.

POVEČANJE DRUŽINE

Fotograf pride v kmečko hišo.

Na steni zagleda sliko družine.

Stopi h gospodarju in vpraša: Vam lahko povečam družino?

Gospodar odločno: Če bo potrebno jo bom že sam.

1. I, MALO POSLOVNO GLASILO

Mentor je neznan. Glasilo je bilo izdano v računalniški obdelavi

.

LJUBEZEN

Ljubezen se ne izreče z besedami,

ljubezen ostane najslajša,

globoko skrita,

v tišini neke noči,

v meglenih kapljah dežja,

solzah prelitih za nič.

Topi se v grenkih izpitih kozarcih
in kliče bolečine izgubljene v gosti megli,
četudi nedosegljiva,
ona je v vsakem kotu moje sobe,
na vsaki porumeneli strani dnevnika,
v vsakem šivu tepiha,
v besedi in bolezni,
zares izrečeni za tebe.

UGANKE

Zobe ima,
A jesti ne zna.
(GRABLJE)

Ata in mama,
sestra in brat,
za parom par
se suče rad.
Drugi prvemu sledi,
Ga nikoli ne ulovi.
(VOZ)

Žal se v razrednih glasilih avtorji niso podpisali, zato jih nismo navedle.

POMEMBNE OSEBE NAŠE ŠOLE

Poleg šolskih ogledal in razrednih glasil smo se odločile, da raziščemo tudi, kateri naši bivši dijaki so v življenju uspeli in postali slavni. Nekateri v svetu, drugi le v Sloveniji. Med njimi smo našle veliko oseb, za katere si ne bi nikoli mislile, da so obiskovali prav našo šolo. Bile smo zelo vesele, da smo dobile tako dobro nalogo, saj smo lahko izvedeli nekaj več o naših bivših dijakih, ki so hodili na našo šolo. Nekaj od njih pa smo se odločile tudi predstaviti.

ROLANDO PUŠNIK

Rolando Pušnik je tudi eden bivših najboljših rokometašev, ki je hodil na Poslovno-komercialno šolo Celje. Rolando je bil vedno zelo dober športnik in vsi na šoli so vedeli, da bo nekoč še zelo uspešen. In res, niso se zmotili. Postal je najboljši rokometaš v zgodovini rokometnega prvenstva. Zdaj je Rolando že upokojeni rokometaš. Ker uživa v rokometu in nasploh v športu, je postal trener naših odličnih rokometašic-Krimovk. Ni dolgo, odkar jih je začel trenirati, in verjamemo, da so z našim Rolandom zelo zadovoljne. Kot smo tudi mi z njim, saj je postal odličen športnik. Ko smo iskale podatke o Rolandu, smo izvedele samo dve stvari: najboljši rokometaš in trener rokometašic. Kogar koli na šoli vprašamo, kakšen je bil, dobimo odgovor, da je bil odličen. Še zdaj pa nismo prepričane, ali odličen po šolskem uspehu ali kot priden, deloven, poslušen dijak. Zato bomo Rolanda Pušnika predstavile kot odličnega rokometaša in odličnega dijaka Poslovno-komercialne šole Celje.

Slika: Rolando Pušnik je v bil odličen vratar!

NATAŠA KRANJC

Nataša Kranjc prihaja iz Celja ,kjer je tudi obiskovala osnovno šolo in Poslovno-komercialno šolo Celje, program ekonomski tehnik. Na šoli pravijo, da je bila Nataša zelo pridna dijakinja z odličnim učnim uspehom. Vedno jo je veselilo učenje jezikov ,tako da odlično, govori angleško ,nemško ,italijansko in hrvaško. Je redno zaposlena in hkrati izredna študentka managmenta.

Pri štirih letih je začela plesati v plesnem studiu Igorja Jelena ,kjer se je odlično naučila baleta. V osnovni šoli se je tako kot njena sestra začela ukvarjati z manekenstvom. Pravi, da ji je starejša sestra vedno bila zgled, saj je tudi hodila po modnih pistah , zato si je Nataša, želela,da bi tudi ona nekoč obiskovala manekenska tekmovanja. Za natečaj misic jo je tako prijavila kar njena sestra. Ko je Nataša slišala, da je prav ona postala Miss 2002, je bila tako srečna, da tega občutka enostavno ni mogla opisati. Izpolnila se ji je dolgoletna želja. Pravi, da se na odru počuti sproščeno in enostavno uživa in treme enostavno ne pozna. Naša Nataša nas je tako leta 2002 zastopala v Nigeriji za najlepšo

Miss sveta. Zmaga na lepotnem tekmovanju je bila Nataši velika odskočna deska, saj bo zdaj lahko opravljala poklic, ki zelo rada opravlja. V manekenstvu se vidi še kar nekaj let, dokler ne preteče njena starostna meja za miss. V srednji šoli je Nataša bila pridna dijakinja vendar si je vedno želela zabavatiJe vesele narave, rada je med ljudmi, rada se zabava. A je imela vedno določeno uro, ki je bila primerna za vrnitev domov. Ko je Nataša dobila fanta, so starši uro ukinili in ji popolnoma zaupali ter pokazali več posluha za njene potrebe. Nataša ne pije, ne kadi,a je njena grozna,sladka razvada čokolada, kateri se ne more upreti. Nataša se od zmage ni spremenila, seveda pa ima polno obveznosti, zato je doma zelo malo. Njen lepotni spanec traja kar devet ur, kar je za nas presenečenje saj bi pričakovali, da Nataša samo spi, ker je tako čudovita. Na šoli smo vsi zelo ponosni na njo in veseli, da je obiskovala našo šolo. Nismo pa nanjo ponosni samo zato, ker je ena najlepših Slovenk, ampak tudi zato, ker je Slovenijo na tekmovanju za Miss sveta predstavila v zelo lepi luči.

NIJAZ MEŠINOVIĆ

Nijaz Mešinović je eden naših bivših dijakov iz Štor, bil pa je tudi odličen nogometaš. Nogomet mu je pomenil več kot zdravje, toda pri 21 letih ga je izdalo srce.

Na srečanju lige malega nogometa Občine Štor, je enaindvajsetletnemu Nijazu Mašinoviču postalo slabo. Te slabosti so se pri njemu velikokrat pojavile, saj je Nijaz imel velike težave s srcem ,zato so trenerji mislili, da je to samo ena od njegovih slabosti, ki so ponavadi hitro minile. Na žalost je ta tekma bila za našega Nijaza usodna. Izdalo ga je srce. Nesrečni dogodek je za družino še tako bolj pretresljiv, saj je v enaki starosti umrl tudi njegov oče.

Nijaz je bil pošten fant, na katerega so se lahko vsi zanesli. Vedno je bil pripravljen pomagati, bil je duhovit. Leta 1992 je prvič zaigral na uradni tekmi svojega kluba. Ko je Nijaz odigral dve tekmi je njegov trener odkril njegovo hudo bolezen. Nekaj tekem je nato odigral ,kot vratar, kasneje pa so mu zdravniki prepovedali igrati nogomet. Na žalost ga je Nijaz imel preveč rad, da bi se mu odrekel. Čeprav ni kadil in užival alkohola, je imel slabo srce, katero je 23. 9. 2005 prenehalo biti. Doživel je srčno kap Eden izmed Nijazovih dobrih sošolcev pravi, da je bil Nijaz vedno nasmejan, duhovit in marljiv. Z vsemi je bil v dobrih odnosih in ni bil zamerljiv. Vedno se ga bomo spominjali kot odličnega, prizadevnega športnika in odličnega dijaka Poslovno-komercialne šole v Celju.

NIJAZ, VEDNO BOŠ V NAŠIH SRCIH!

MIRO KOCUVAN

Miro je hodil na Poslovno-komercialno šolo Celje. Bil je odličen športnik in zelo uspešen dijak. Atletiko je začel trenirati že v 4. razredu. Ker je imel veliko treningov in tekmovanj, je velikokrat izostajal od pouka, vendar je to nadoknadil, saj je bil uspešen dijak. Leta 1970 je na 300 m dosegel rezultat 33,3. Leta 1971 je na 400 m (ročno merjenje) dosegel rezultat 46,7 prav tako je leta 1972, dosegel rezultat (ročno merjenje) 20,8. Kasneje je začel trenirati pri rokometnem klubu Pivovarna Celje Laško, kjer trenira še zdaj. Dela tudi, kot trener atletike v Celju, kjer trenira otroke stare od 6 do 8 let.

MAJA GRAH

Bila je dijakinja Poslovno-komercialne šole Celje. Zelo rada je hodila v šolo, saj je bila odlična dijakinja. Veliko so nam povedali profesorji iz naše šole, ki so Majo učili. Bila je prijazen človek, rada se je pogovarjala, veliko je pomagala tudi svojim sošolcem in bila zelo prijazna do profesorjev. Že v prvem letniku je pokazala, da se zelo zanima za literarna dela in da rada piše, kar so opazili tudi profesorji. Še posebej ji je pomagala naša knjižničarka Tea. Maja je vedno bolj gojila svojo željo, da bi napisala svojo lastno knjigo, kar ji je na koncu tudi uspelo. Prijavila se je na JAVNI NATEČAJ ZA IZVIRNO LITERARNO DELO MLADIH, kjer je bila tudi izbrana. Naslov njene prve knjige je Sorodni duši. Govori o mladem paru, o Niki in Roku, ki se močno zaljubita. Vendar se njuna sreča kmalu konča, ker se Nikina starša ločita. Zato se Nika skupaj s svojo mamo in z bratom Luko preseli v Piran. Ker se Nika in Rok že dolgo nista videla in ker je med njima velika razdalja, se Rok odloči, da bo skupaj z svojo družino za nekaj časa odšel k Niki. Nika je bila zelo razočarana, ko je zvedela, da Rok ne bo prišel k njej tisti dan, kot ji je rekel, ker je zbolel. Vendar Nika ni pričakovala, da bo Rok prišel k njej že drugi dan. Ko ga je zagledala, je vedela, je vedela, da je to fant njenega življenja. Zgodba dokazuje, da ljubezen lahko preživi klub veliki razdalji.

MITJA POTEČIN

Njegovo ime je Mitja Potecin. Rodil se je 20. septembra leta 1979 v Trbovljah. Odraščal je na Štajerskem, in sicer v kraju Vonarje, Pristava pri Mestinji. Prvi stik s poezijo in drugimi literarnimi deli jedoživel v OŠ Podčetrtek, toda takrat je pesmi zadrževal v sebi in jih šele v srednji šoli začel zapisovati. Hodil je na Poslovno-komercialno šolo Celje, program trgovec. Aktivno se je ukvarjal tudi z nogometom, saj je treniral pri NK Steklar iz Rogaške Slatine. Velik pomen v njegovem življenju predstavlja glasba predvsem, blues in rock, pa tudi glasba

oddaljenega sveta (Afrika, Brazilija ...). Prav tako rad gleda filme, predvsem so mu všeč neameriški filmi. Njegova najljubša dejavnost je pisanje pesmi, ki jih je začel pisati v srednji šoli, in sicer v 2. letniku, zgolj iz zabave. Nekaj pesmi je tudi objavil, in sicer v reviji Fontana (Koper) in v zbirki Izvir (ŠOU Ljubljana). Svoje pesmi je bral tudi na Radiu Slovenija v oddaji Besede, besede. Bil je tudi član Po po po,- to je poezija po pošti (Slovenija, tujina), kjer si pesniki in pisatelji med sabo pošiljajo pesmi, mnenja in kritike. Sicer pa je njegova spremljevalka ustna harmonika, na katero občasno zaigra, tako da lahko zapisuje pesmi. Mitja Potecin je sebe opisal kot človeka, ki ima rad očem zakrite skrite stvari.

TULIPAN SEM

Ne jaz nisem jaz, ne, nisem človek.

Kaj sem?

Tih glas, pod zemljo, mi govori,

da sem Tulipan,

ki spomladi cveti.

Sem res Tulipan?

Živim v času, ko je pomlad,

ko se izteče čas, pa odidem spat.

Prespim poletje, jesen ter zimo,

Tulipan sem in dež je zame vino,

Živim, da odprem svoj cvet,

Tulipan sem in poet.

ANALIZA HIPOTEZ

- Šolska glasila na Poslovno-komercialni šoli Celje so stara toliko, kot je šola.

Ta hipoteza ni potrjena. Šolska glasila so se pojavila šele v šestdesetih letih 20. stoletja, a žal niso ohranjena zaradi poplave reke Savinje leta 1990.

- Glasila so bila napisana v rokopisu, ciklostilu in v računalniških izpisih.

Druga hipoteza je potrjena. Glasila so izhajala v vseh tehnikah ,glede na čas, ko so izhajala.

- Glasila so se vedno prodajala v šoli.

Ta hipoteza je delno potrjena. Glasila se prodajajo po letu 2000, prej so jih delili dijakom.

- Na Poslovno-komercialni šoli Celje je navada, da dijaki posameznih razredov izdajajo razredna glasila.

Hipoteza je potrjena . Razredna glasila so se prvič pojavila v šolskem letu 1980/81, ko so jih izdajali posamezni razredi pod mentorstvom razrednika. Izhajala so redno, saj so profesorji slovenskega jezika pisali kritike in ocene razrednih glasil.

ZAKLJUČEK

Zgodovina šolskih glasil seže daleč nazaj, saj ima Poslovno-komercialna šola Celje dolgo tradicijo. Njeni začetki segajo v leto 1860. Dijaki oziroma učenci v 19. stoletju niso izdajali šolskih glasil, čeprav so jih v gimnazijah že izdajali. Predvidevamo, da dijaki niso imeli veliko časa za umetniška ustvarjanja, saj glede na urnik in način izvajanja pouka za to ni bilo dovolj časa.

Razmere so se spremenile po prvi svetovni vojni, ko je bil pouk vsak dan v tednu. Začetki dijaških glasil sežejo že v prva desetletja prejšnjega stoletja. Šolska glasila naše šole so ohranjena iz osemdesetih let 20. stoletja. Glasila so bila pisana na roko, tipkana, razmnožena s ciklostili, ali tiskana.

Pregledale smo okoli 105 šolskih glasil in približno še enkrat toliko razrednih glasil, ki so ohranjena v šolski knjižnici. Med glasili je bilo več enakih izvodov.

Leta 1966 je začela Zveza prijateljev mladine Slovenije organizirati natečaje za izbor najboljših šolskih glasil in prirejati vsakoletne razstave. Na naši šoli so začeli izdajati glasilo NAŠE OGLEDALO.

V šolskih glasilih so dijaki opisovali svoja čustva, misli, spomine na šolo, šale, uganke in pisali o športu. Hoteli so, da bi vsi, ki bodo brali glasila, vedeli, kako lepo so se imeli v šoli.

O tiskanju šolskih glasilih smo se pozanimale pri starejših profesorjih in ugotovile, da so poleg rokopisa uporabljali ciklostilno tehniko. Danes si težko si zamišljamo delo brez računalnika. Od takrat do danes je tehnika napredovala, saj se je začela uveljavljati računalniška obdelava. Računalniška obdelava je dala šolskim glasilom lepši videz.

Leta 2000 je na dan prišlo novo šolsko glasilo po nekajletnem zatišju, ki so ga preimenovali iz TRGOVCA v HERMIJA. Uvajati se je začela računalniška obdelava. Šolska glasila so dobila lepši in modernejši videz.

Razredno glasilo je knjiga, ki predstavlja delo nekega razreda. Razredna glasila so se na šoli prvič pojavila v osemdesetih letih. Velik problem je, kako določiti letnico in razred, ker so nekatera glasila brez osebne izkaznice. Najstarejše glasilo je iz šolskega leta 1981/82, najmlajše pa iz leta 2000/01.

Nekateri zaključni razredi so se s pomočjo glasil poslavljali. Razredno glasilo je izdal razred pod mentorstvom razrednika. Glede na to, kako so napisana in kaj vsebujejo, smo opazile, za pisanje razvedenih glasil ni več interesno.

VIRI

ŠOLSKA GLASILA od leta 1966 do 1993

HERMI. 2000. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

HERMI. 2001. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

HERMI. 2002. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

HERMI. 2003. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

HERMI. 2004. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

NAŠE OGLEDALO. 1981. Celje: Srednja za trgovinsko dejavnost Celje.

RAZREDNA GLASILA. 1981-1990. Celje: Srednja šola za trgovinsko dejavnost Celje.

RAZREDNO GLASILO. 1961. Celje: Šolski center za blagovni promet.

RAZREDNO GLASILO. 1981-1982. Celje: Srednja šola za trgovinsko dejavnost.

RAZREDNO GLASILO. 1992-1993. Celje: Srednja trgovska šola.

RAZREDNA GLASILA. 1991-1999. Celje: Srednja trgovska šola Celje.

RAZREDNA GLASILA. 2000-2004. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

ŠOLSKA GLASILA. 1966-1980. Celje: Šolski center za blagovni promet Celje.

TRGOVEC. 1993-2000. Celje: Srednja trgovska šola Celje.

RAZREDNO GLASILO. 1999-2000. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

RAZREDNO GLASILO. 2001. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

RAZREDNO GLASILO. 2002. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

RAZREDNO GLASILO. 2003. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje.

POPLAVE v Celju v 20. stoletju: arhivski vir. 1999. Celje: Zgodovinski arhiv Celje.

INFORMATORJI:

Tea Finžgar-Plavčak

Dragica Štojs.

Izjave informatorjev so spravljene pri avtoricah naloge.